

основе и тя вѣстникъ. Такъвъ се яви най-скоро — **Цѣлокупна България**, листъ за политика и наука, който почнѣ да се издава въ Търново и послѣ се прѣнесе въ София, гдѣто излязѣ дваждъ въ седмицата до 78 броя подъ редакцията на П. Р. Славейковъ и въ края — на Ив. Славейковъ.

И тозъ пѣтъ старийтъ калѣнъ ратникъ дига едно патриотическо знаме. Названието на вѣстника му го показва. „Първото и главно нѣщо, съ което ще се занимава нашия вѣстникъ, казва редакцията въ първий му брой, е да поддържа и открива желанието на народа ни къмъ обединение. Да го криемъ това, да искаме да се прѣструваме, че ужъ се не сѣщаме, или че не желяемъ такъвъ нѣщо, защото не е по волята на тѣзи или онѣзи сила, нито ще ни повѣрва нѣкой, нито пъкъ трѣбва да го правимъ, ако не искаме да се смѣжатъ съ насъ... Ще потършимъ, казвами ний, ще почакаме, но въ сжщото врѣме не можемъ да скриемъ, че никога нѣма да забравимъ своитѣ длѣжности и никакъ нѣма да се отклонимъ отъ цѣльта си; толкозъ повече като знаемъ, че *„силата на природнитѣ потребности е по-яка отъ всички онѣзи измайсторосани комбинации и политически симпатии или антипатии... Фактътъ, който не трѣбва да се прѣмине съ прѣмълчаванье е, че догдѣто ний, блгаритѣ живѣемъ на бащинитѣ си огнища, скрѣпени о земята, гдѣто сж гробищата на дѣдитѣ и прадѣдитѣ ни, по брѣговетѣ на Дунава, Марица и Вардаръ, по снѣжнитѣ вършини на Балкана, по влажнитѣ и сѣнчести джбрави на Доспатъ и по камениститѣ отлози на Шаръ-Планина, и днесъ, и утрѣ, и винжги ще сме противни на туй искусствено и насилствено разсѣединение, което ни сполѣтъ въ часа, когато повече отъ всѣкой други пѣтъ ние вѣрвахми, че сме близо до цѣльта си... Нѣма да се отстѣпимъ, нито да се отвърнимъ отъ тѣзи си цѣль до тогазъ, до когато се не слѣемъ и съединимъ като единъ народъ въ една държава.“*

„Цѣлокупна България“ се обѣщава да пази и резултатитѣ на Конституцията ни и да работи за подробното развитие на приложенитѣ въ нея начала съ цѣль да ги въплоти въ народний духъ.

Слѣдъ *Витоша*, дѣйциятѣ и водачи отъ консервативната партия основахъ въ 1880 година новъ вѣстникъ — **Българский Гласъ**, който захванъ да излязѣ прѣвъ ян. 1880 година и продължава 4 години подъ главната редакция и ръководство на г. Г. Д. Начовичъ, единъ отъ неуморимитѣ консерватори публициста у насъ, човѣкъ съ несъкрушимо трудолюбие, жилава упоритостъ и постоянство.